

Imádkozzunk a **Nyugat-Európai Magyar Református Lelkigondozó Szolgálat** híveiért, lelkipásztoraiért, presbitereiért, akik 1944 óta hordozzák a nyugat-európai nagy szórvány munkáját és annak gondját.

- Imádkozzunk azért, hogy Isten ígéje csendüljön fel az egész világon, különösképpen pedig Nyugat-Európa minden országában magyar nyelven, igazságban, szentségben, krisztusi közösségben.
- Imádkozzunk azért, hogy Isten adjon erőt és lehetőséget az Ő Ígéje hirdetésére ott is, ahol ez eddig nem volt lehetséges.
- Imádkozzunk minden magyar keresztyénért az egész világon és különösen az angliai, norvégiai, svédországi, finnországi, németországi, svájci, ausztriai, franciaországi, belgiumi, hollandiai magyarokért, hogy életükben megtapasztalják Jézus Krisztus megtartó kegyelmét.
- Imádkozzunk azért, hogy a szétszórtságban ráismerjünk a minden magyar keresztyént összefogó Szent Lélek missziói parancsára minden magyar és minden nem-magyar ember felé és hogy Ő adjon erőt ennek a küldetésnek a betöltésére a mai 'modern' új-pogányság mindent elsöpörni látszó áradatában.
- Imádkozzunk Isten segedelméért, hogy a prófétai szó rettentés nélkül, tisztán csendüljön fel ajkunkról minden magyar református, de a nyugat-európai magyar reformátusok különös felelőségeként.

Mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de az ő lelkében kárt vall?

Máté ev. 16. rész, 26. vers.

Ritkán időszerűbbek ezek a szavak mint napjaink böjti időszakában. A böjtt az egyházi év filigrán-épitményében a magunkbaszállás időszaka. Vissza magunkba! Vissza a a világ csillogásából problémáiból az imádság csendjébe, amikor az élet valóságos értékei megkapják az őket megillető helyet életünk rendjében. Mert mindig erről van szó. Életünk rendjéről. Ez a rend pedig a lelkünk belső rendje, amelyben otthon vagyunk önmagunkban. Otthon vagyunk őszintén, tiszta szívvel önmagunkban mint ember, család, egyház, nemzet, emberiség. Napjainkban olyan pánikban van a világ a személyes sorsokat felborító krízisek miatt, hogy a magunkbaszállás belső lelki csendjére alig van alkalmunk és nyugalomunk. Pedig éppen most kell önmagunk belső egységét megőriznünk, tudatosan kiépítenünk. Ezt a böjtt befeléforduló csendjében meg tudjuk tenni. Mert bárhogy forduljon is a sorsunk, önmagunk belső egységét meg kell őriznünk. Erre való az imádság, amelyben önmagunk szintézisét teremtjük meg Isten kezébe téve le életünket. Akkor – és csak akkor – nem vallunk kárt lelkünkben a világ viharai közepette. A magyarság napjainkban szét van szóródva az egész világon. Ez a szétszóródott nemzet mégis egy egészet alkot, ha megérti Isten tervét és a maga küldetését ebben a szétszórattatásban. Mert számunkra nem maradt semmi más mint az Úristen kegyelme, Aki bennünket a történelem viharaiiban megőriz és napjainkban elküld az egész világra. A böjti magunkbaszállás feladatokat láttat meg velünk, a feladatok pedig mindig a jövőre mutatnak. A mi magyar jövőnkre, egyetemes küldetésünkre Jézus Krisztus országa hirdetésében és szolgálatában az egész viágon. A magyar történelem az egyetemes – isteni - értékeknek a kifejezője és hordozója Jézus Krisztus keresztyénje alatt. Ha ezt nem hirdetjük, akkor lelkünkben kárt vallunk. Ha azonban önmagunkhoz, történelmünkhöz, küldetésünkhöz hűek maradunk, akkor lelkünkben nem vallunk kárt, hanem megőrizzük annak egységét, 'otthon' maradunk önmagunkban s be tudjuk tölteni küldetésünket 'a föld mind végső határáig' (Apostolok Cselekedetei, 1. rész, 8. vers). Ezt láttatja meg velünk az Úr 2013 böjtyében. Ámen

